

تئاتر مستقل تهران میزبان نمایش «تو با کدام باد می‌روی؟» فرهنگی و هنری

مانده کریمی – کارشناس ارشد تاریخ و کارشناس موزه

وندالیسم به معنای کلی تخریب گری است. این پدیده شاخه‌های گوناگونی دارد که شاخه‌ای از آن به نام وندالیسم فرهنگی است؛ یعنی تخریب کنترل نشده اشیای و آثار فرهنگی باارزش که یک ناهنجاری اجتماعی به شمار می‌آید و فردی که این کار را انجام می‌دهد در اصطلاح جامعه‌شناسان وندال می‌گویند. تخریب آثار تاریخی و فرهنگی از سوی اقشار مختلف دارای عوارض و پیامدهای مادی و معنوی بوده که جنبه‌های عوارض انسانی را می‌توان بسیار فراتر دید.

در وندالیسم فرهنگی تخریب آثار تاریخی و به ویژه دیوار نویسی که بیشتر تحت عنوان یادگاری از سایر موارد بیشتر به چشم می‌خورد که افراد بدون توجه به ارزش فرهنگی و قدمت آثار باستانی اقدام به تخریب ناخواسته می‌نمایند و یادگاری نویسی از مصادق وندالیسم فردی است که اغلب بدون برنامه وهدف انجام می‌شود.

به گفته اغلب کارشناسان حوزه میراث فرهنگی دیوار نویسی یا وندالیسم از جدی‌ترین عوامل تخریب و نابودی آثار تاریخی است که می‌تواند زودتر از هر تهدیدی سرمایه‌های کشور را از بین ببرد. سرمایه‌هایی که دیگر به راحتی قابل بازگشت نیست و شاید هم هرگز قابل بازگشت نباشند.

نوشتن یادگاری بر روی آثار تاریخی، عموماً توسط افرادی صورت می‌گیرد که اطلاع کافی از اهمیت حفظ آثار باستانی ندارند. میل به جاودانگی به‌طور طبیعی در همه افراد وجود دارد و نمی‌توان کسی را یافت که رؤیای ماندگاری نام خود را در تاریخ نداشته باشد. اضافه کردن هر نوشته‌ای که در اصل اثر تاریخی، تغییر ایجاد کند و موجب غیبطی شدن اثر شود، رفتاری مخرب تلقی می‌شود.

برخی بدون آگاهی از عواقب رفتار خود، اقدام به تخریب آثار تاریخی می‌کنند، اما گروهی با وجود اطلاع از ارزشمندی آثار باستانی، با رفتاری مغرضانه، درصدد آسیب‌رسانی به این آثار هستند، بنابراین می‌توان گروه دوم را دچار اختلالات

تئاتر مستقل تهران میزبان نمایش «تو با کدام باد می‌روی» نوشته جمال هاشمی به کارگردانی کمال هاشمی می‌شود.

این اثر نمایشی که در فستیوال‌های کشورهای بلژیک، سوئیس، فرانسه، فرانسه و بلژیک روی صحنه رفته است، با نقش‌آفرینی کاظم سیاحی، محمد عباسی، شیوا فلاخی، سونیا سنجرى، حامد تاجب‌ت اجرا خواهد شد. نمایش «تو با کدام باد می‌روی؟» برنده گرنت فستیوال بین‌المللی بولوار، فریبورگ کشور سوئیس بوده است.

نمایش «تو با کدام باد می‌روی؟» از ۲۲ فروردین ماه تا ۳۱ اردیبهشت‌ماه هر شب ساعت ۱۹ در تئاتر مستقل تهران واقع در تهران، ضلع شرقی چهار راه ولیعصر (تئاتر شهر)، خیابان رازی، نبش کوچه زند وکیل پلاک ۵۰ اجرا خواهد شد.

وندالیسم فرهنگی

شخصیتی دانست. برخی صاحب نظران بیماری قرن حاضر را وندالیسم می‌دانند.

بر اساس ماده ۵۵۸ قانون مجازات اسلامی در خصوص تخریب اموال تاریخی– فرهنگی، «هر کس به تمام یا قسمتی از ابنیه، اماکن، محوطه‌ها و مجموعه‌های فرهنگی– تاریخی یا مذهبی که در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است یا تزئینات، محفقات، تاسیسات، اشیا و لوازم و خطوط و نقوش منصوب یا موجود در اماکن مذکور که مستقلاً نیز واجد حیثیت فرهنگی– تاریخی یا مذهبی باشد، خرابی وارد آورد، علاوه بر جبران خسارات وارده، به حبس از یک الی ۱۰ سال محکوم می‌شود» این نص صریح قانون در خصوص تخریبگران یا همان وندال‌هاست. امروز پدیده نوشتن یادگاری بر روی آثار تاریخی به عنوان یک پدیده مذموم، شاید نمایانگر نیاز یا میل مهمم انسان به جاودانگی باشد؛ اما شیوه ارضای این نیاز، جز به بی فرهنگی تلقی نمی‌شود.

ارکستر سمفونیک آیسو (ایران – اتریش) می‌نوازد

این ارکستر به رهبری مازیار یونسی ۲۹ فروردین‌ماه ساعت ۲۱:۳۰ در تالار وحدت تهران اجرا خواهد داشت.

سمفونی شماره ۷ پتهون و کنسرتو پیانو شماره ۲۱ موتزارت برنامه اجرایی این کنسرت هستند. همچنین «کریستین کارایوا» به‌عنوان نوازنده پیانو، این ارکستر را همراهی خواهد کرد.

ارکستر سمفونیک آیسو (ایران – اتریش) از سال ۱۳۸۵ در انجمن فرهنگی اتریش در تهران آغاز به کار کرد. مدیریت هنری این مجموعه برعهدهی «کریستیان شولتز» نوازندهی ویولنسل و رهبر اتریشی است که به‌عنوان مدیر اجرایی ارکستر سمفونیک وین، رهبر ارکستر در مدرسه موسیقی «موتزارت» وین و همچنین مدیر کنسرت‌های «توسانات» شناخته می‌شود.

ارکستر سمفونیک ایران – اتریش تا کنون در چند فستیوال حضور یافته و در مناسبت‌های رسمی در سفارت‌خانه‌های کشورهای مختلف، دانشگاه تهران و جشنواره‌ی موسیقی فجر نواخته است.

ریزپوتار این ارکستر دربرگیرنده‌ی آثار کلاسیک اروپایی و ایرانی و موسیقی فولکلور محلی است.

انتقاد مهتاب گرامتی از آرایش و عمل‌های زیبایی

البته بارها و بارها شاهد بودهایم که افرادی بدون توجه به هویت تاریخی و باستانی ایرانیان و در تناقضی آشکار با این روحیه، آثار تاریخی را تخته‌سیاه یادگاری‌نویسی خود می‌پندارند؛ امری مذموم که اگر چه همه بر نادرستی آن تأکید دارند، اما هنوز به‌طور کامل از میان ما رخت برنسیسته و همچنان شاهد آن هستیم.

نوشتن یادگاری در فضاهای تاریخی، پدیده مذمومی است که تأسف علاقه‌مندان به میراث فرهنگی و تاریخی را به‌دنبال دارد.

در حالی که در عموم کشورهای توریست‌پذیر رقم قابل توجهی از درآمد دولت از طریق گردشگری داخلی و خارجی و بازدیدین آن‌ها از بناها و آثار تاریخی تأمین می‌شود، در ایران نه تنها شاهد این رقم نیستیم، بلکه به دلیل عدم ارزش‌گذاری و اهمیت ندادن به میراث فرهنگی، با برخوردهایی از قبیل کنده کاری و یادگاری نویسی بر مهم‌ترین آثار تاریخی خود نیز مواجهیم.

اگر از آثار و بناهای تاریخی و باستانی حتی برای یک بار هم دیدن کرده باشید قطعا با یادگاری‌ها و تاریخ‌های متفاوت مواجه شده‌اید؛ پدیده‌ای که امروزه تحت عنوان وندالیسم از آن نام بردیم و با آن آشنا شدیم.

علل وقوع وندالیسم مجموعه‌ای به هم تنیده از عوامل فرهنگی و اجتماعی می‌باشد که در جامعه معضل بیکاری، پر نشدن اوقات فراغت و تخلیه نشدن هیجانات روحی نوجوانان، مهم‌ترین آنهاست. شش رسانه‌ها و مراکز فرهنگی و آموزشی نظیر دانشگاه‌ها، مدارس و … در جامعه پذیروی جوانان و جلوگیری از بروز وندالیسم بسیار موثر است.

شرایط فرهنگی جامعه نشان می‌دهد هر جا که رسانه‌ها دست به کار شده‌اند و برای فرهنگ سازی به صورت جدی برنامه‌ریزی و عمل کرده‌اند، نتایج مطلوبی حاصل شده است. اطلاع‌رسانی درباره علل، نتایج و تبعات فردی و اجتماعی وندالیسم، یک ضرورت جدی محسوب می‌شود و می‌توان انتظار داشت افزایش آگاهی‌ها به کاهش مخاطرات و آسیب‌ها در این حوزه بینجامد.

انتقاد مهتاب گرامتی از آرایش و عمل‌های زیبایی

مهتاب گرامتی گفت: ایرانی‌ها در عرصه پزشکی و جراحی بسیار پیشکسوت هستند. تو دلت می‌خواهد متعادل شوی و به همین دلیل به خودت می‌رسی. ناخن‌هایت را مرتب می‌کنی، موهبتا را درست می‌کنی. همه چیز باید مرتب باشد. به گزارش مستقل، گرامتی گفت: ما در کریم دو شاخه داریم: متعادل سازی و نامتعادل سازی. متعادل سازی همین است که بتوانی یک چهره مرتب، درست ولی زیباتر داشته باشی و این بستگی به الگویی دارد که برای زیبایی داری. هرچه چهره ساده‌تر ولی کاریزماتیک‌تر باشد بهتر است و مسیر ورود به سینما را برای علاقه‌مندان به بازیگری راحت‌تر می‌کند. او گفت: دوستی برای بازی در سکانسی از یک فیلم با آرایشی می‌آید که همه را بهت زده می‌کند. گریمو مجبور می‌شود صورت او را کاملا بشوید و با یک متعادل سازی توسط یک قوم ساده و گرم خیلی کم این دختر را زیبا کند. در یکی از فیلم‌ها آن دختر به قدری زیبا شد و چهره تاثیرگذاری پیدا کرد که دیگر نتوانستم مقاومت کنم و گفتم چرا با خودت این کار را می‌کنی؟ اما متأسفانه دوباره او را با همان آرایش دیدم. متأسفانه الگوهایمان اشتباه است. در اروپا می‌بینیم که همه چهره‌ها ساده است و تنها در مراسم رسمی از لوازم آرایش استفاده می‌کنند.

و بردیا ندیمی (کونگا، بانگو، شیکر، کاباسا و مثلث) در کنار یمین غفاری (تار و تار) در تولید آلبوم موسیقی «شبگیر و ایوار» به هنرنمایی پرداخته‌اند.

اعلام اسامی فیلم‌های بخش نمایش‌های باز ار

سی‌وپنجمین جشنواره جهانی فیلم فجر

نام ۳۱ فیلم سینمایی بری‌ای نمایش در بخش بازار جشنواره جهانی فیلم فجر اعلام شد و فیلم‌های «نگاره»، «ویلای‌ها»، «ملی و راه‌های نرفته‌اش»، «سزارا و آیدا»، «ماجرای نمروز» و… به نمایش درخواهند آمد. حضور فیلم «دلم می‌خواد» به کارگردانی بهمن فرمان‌آرا از نکات جالب این بخش از جشنواره است. این فیلم به دلیل برخی اختلافاتی که بین تهیه‌کنندگان آن به وجود آمد، تا به امروز فرصت نمایش پیدا نکرده بود.

به گزارش مستقل به نقل از ستاد خبری جشنواره جهانی فیلم‌های بلند و مستند بخش نمایش‌های بازار در سی‌وپنجمین جشنواره جهانی انتخاب شده‌اند، این فیلم‌ها طی روزهای جشنواره برای مهمانان خارجی، خریداران و نمایندگان جشنواره‌های بین‌المللی نمایش داده می‌شوند. یوا (ناهید آباد)، ویلایی‌ها (منیر قندی)، نگار (رامید جوان)، ملی و راه‌های نرفته‌اش (تهمینه میلانی)، مادری (رقیه توکلی گرد فرامرزی)، ماجرای نیمروز (محمدحسین مهدویان)، ماجان (رحمان سیفی‌آزاد)، لینا (رامین رسولی)، کویال (کاظم ملای)، فراری (علیرضا داوودنژاد)، شئل (حسین کندری)، سزارا و آیدا (مازیار میرزی)، زار (نیما فراهی)، دلم می‌خواد (بهمن فرمان‌آرا)، خه‌گی (فریدون جیرانی)، خاطرات پاییزی (علی فخروموسوی)، حریم شخصی (احمد معظمی)، تابستان داغ (ابراهیم ایرج‌زاد)، پایان رویاها (محمدعلی طالبی)، بیوگرافی (فاطمه تقی)، بیست و یک روز بعد (سید محمدرضا خردمندان)، بی‌سایه (ابوالفضل صفاری)، برگ‌جان (ابراهیم مختاری)، آگوست (ماریا ماوتی)، محمد اسفندیاری، احمد زابری، آبنادیس (حسین نمازی)، آبجان (هاتف علیمردانی)، انو (اصغر یوسفی‌نژاد)، ایستگاه اتمسفر (مهدی جعفری)، ایتالیا-ایتالیا (کاوه صیاغ‌زاده)، انزوا (مرتضی‌علی عباس‌میرزایی) و خانه کاغذی (مهدی صیاغ‌زاده) ۳۱ فیلم سینمایی بلندی هستند که در این بخش حضور دارند.

مستقل

یکشنبه ۲۰ فروردین ■ شماره ۱۱۶

ستون یاد

سقایی که تشنه خواندن بود

الهام رئیسی‌فرادنبه– روزنامهنگار

برخی ترانه‌ها بسیار فراتر از یک ترانه اوج می‌گیرند. برخی ترانه‌ها گاهی در میان مردم زمزمه می‌شوند و برای همیشه در حافظه تاریخی یک ملت باقی می‌ماند، برای یک زمان و مکان مشخص نیستند. برخی ترانه‌ها تنها به یک زبان و یک فرهنگ تعلق ندارند. برخی ترانه‌ها از فرهنگ و زبانی مشخص فراتر می‌روند.

گاهی ترانه‌ها خواننده‌های خوش صدایی دارند و گاهی برخی از ترانه‌ها خواننده‌هایشان را جاودانه می‌کنند. رضا سقایی هم ترانه خوانده و نام ترانه ماندگارش «دایه دایه»

است. امروز ۲۰ فروردین زادروز مردی است به نام رضا سقایی که خواننده بسیاری از ترانه‌های به یاد ماندنی موسیقی مقامی ایران است. سقایی بیستم فروردین ۱۳۱۸ در محله پشت بازار خرم آباد زاده شد.

در طول زندگی هنری خود همکاری‌های خوبی با علی اکبر شکارچی، مجتبی میرزاده و فرج‌علیپور داشت. نخستین تصنیف او با زبان لری آن نگاه مست تو نام داشت. ترانه دایه دایه معروف‌ترین اثر او بود. وی در اواخر جنگ ایران و عراق در شهر ازنا بر اثر اصابت ترکش یک بمب مجروح شد و تا پایان عمر به خاطر عوارض آن بیمار بود. از جمله کارهای معروف او «زندگی بی‌چشم تو درد و عذابه» است که بعدها عبدالوهاب شهیدی و علی‌اصغر زند وکیل هم این کار را خواندند.

سقایی بعد از ۱۳۴۴ بسیار معروف و به خواننده‌ای شناخته شده تبدیل شد و تا ۱۳۵۷ خوانندگی را ادامه داد. اما بعد از انقلاب تقریباً خواندن را کنار گذاشت. در زمان جنگ در بمباران شهر ازنا مجروح شد و تارهای صوتی‌اش آسیب دید. وی چند سال قبل سکه مغزی کرد و عمدتاً خواهرش از وی نگهداری می‌کرد؛ در تمام عمرش ازدواج نکرد و مجرد زیست.

ترانه‌ی موتورچی (دایه دایه) که سال‌ها پیش با تنظیم مجتبی میرزاده و با صدای سقایی اجرا شده بود در سال ۱۳۸۶ در میان ترانه‌های فاخر و ماندگار ۱۰۰۰ سال اخیر موسیقی ایران به ثبت رسید.

تا پیش از انقلاب ۵۷ کاست‌هایی معمولاً بدون نام آلبوم به صورت غیررسمی و توسط استرپوهای وقت تهران از وی پخش می‌شد ولی پس از انقلاب به اهتمام اهالی موسیقی لرستان و به‌ویژه شرکت‌های آوای سپهرو نوای زاگرس سه آلبوم قدم‌خیز، تفنگ و موتورچی از وی انتشار یافت. در سال ۱۳۹۵ نیز تعداد هفت ترانه از ترانه‌های تمرینی و بدون کلام رضا سقایی با تلاش امین عباسیان و جمعی از نوازندگان شهرستان خرم‌آباد زیر آهنگ رفته و در غالب آلبومی با عنوان دنگ دیر به علاقه‌مندان عرضه گردید.

کتابخانه‌ای برای زندگی بهتر

اقتدار گرایی ایرانی در عهد قاجار

در کتاب «اقتدار گرایی ایرانی در عهد قاجار» نویسنده به رفتار ایرانیان در عهد قاجار در چارچوب عنوان‌هایی چون ضعف در ایجاد حفظ روابط پایدار، تمایل در بر هم زدن توافق‌ها، عصبانی شدن سریع، ناسازگاری در کار تشکیلاتی مطرح و درباره تأثیر این رفتارها در منظومه اقتدارگرایی بررسی تطبیقی مفهوم کانونی که در چهار قرن اخیر برای خروج از اقتدارگرایی مطرح شده است، در میان کشورهای چون ژاپن، چین، آمریکای لاتین و ایران مورد مقایسه قرار گرفته است.

«اقتدارگرایی ایرانی در عهد قاجار» از آن دسته پژوهش‌ها است که ریشه ناگامی‌ها

را می‌کاود نه میوه آن را. نویسنده بر آن است که اقتدارگرایی، بیش از آن که منشاء دولتی و حکومتی داشته باشد، ریشه در فرهنگ ما دارد که هر از گاه رخ عیان می‌کند و هر جا که امکان‌ش را یافت، خود را بازتولید می‌کند: «اقتدارگرایی ایرانی برخلاف آن چه بعضی تصور می‌کنند، ضرورتاً یک پدیده دولتی نیست بلکه در ناخودآگاه فرهنگ عمومی، جاری و فعال است. نه تنها عامه مردم بلکه قشر عظیمی از تحصیل کرده‌های ایرانی اعم از اساتید دانشگاه، مهندسان و پزشکان، خصایص اقتدارگرایی را بدون آن که خود متصرف باشند از افکار و رفتار خود حمل می‌کنند. از این رو، خروج از اقتدارگرایی با ترجمه چند کتاب، برگزاری تعدادی میتینگ سیاسی و ایراد سخنرانی به دست نمی‌آید. کتاب با نگارش مقدمه‌ای از دکتر محمود سریع‌القلم (استاد دانشگاه شهید بهشتی) در پنج فصل تدوین شده است. در پیش‌گفتار نویسنده اصلاح فکر را مقدمه اصلاح هر نوع نارسایی دانسته و پدیده اقتدارگرایی را در ایران نه تنها دولتی، بلکه در ناخودآگاه فرهنگ عمومی نیز جاری و فعال می‌داند و بر خلاف مبانی نظری ارائه شده توسط برخی نویسندگان ایرانی که توسعه سیاسی را شرط خروج از اقتدارگرایی دانسته‌اند، او عقیده دارد مادامی که مردم به لحاظ معیشتی گرفتار حقوق دولت‌اند، فرصت فکر کردن مستقل و تغییر مستقل را پیدا نخواهند کرد.

نویسنده، این کتاب را به عنوان مقدمه‌ای نظری در ادامه تحقیقات فرهنگ و توسعه خویش در کتاب «فرهنگ سیاسی ایران» که در سال ۸۷ منتشر شده، تألیف کرده است.

متن تقدیم کتاب، خود به اندازه یک کتاب حرف دارد:

تقدیر به ایرانیان زیر ده سال، که در آینده

برای کسب ثروت، به نهاد دولت نزدیک خواهند شد!

برای افزایش قدرت کشور، ثروت تولید خواهند کرد؛ ظرفیت نقدپذیری و اصلاح تدریجی را در خود پدید خواهند آورد.

از فرهنگ واکنش‌های سریع به خویشان داری، ارتقاء فرهنگی پیدا خواهند کرد. از فرهنگ شفافهی و غیر دقیق به فرهنگ مسئولانه مکتوب، انتقال تمدنی پیدا خواهند نمود.

از رفتارها و کارهای کوتاه مدت به گستره دراز مدت، رشد فکری پیدا خواهند کرد. تضعیف، تخریب و انتقام را از فرهنگ سیاسی خود حذف خواهند نمود.

به رشد فردی و استقلال فکری از طریق مطالعه حداقل دو ساعت در روز روی خواهند آورد.

برای ایرانیان دیگر از راندگی گرفته تا کسب قدرت، حقوق قائل خواهند شد. از رشد و موفقیت دیگران به طور واقعی خوشحال شده و درس خواهند آموخت. غرور بیجا، حسادت و ناجوانمردی را به سکوت، احترام و گذشت تبدیل خواهند کرد. دروغ گویی و وارونه جلوه دادن واقعیت‌ها را از نظام معاشرتی خود با دیگران حذف خواهند نمود.

برای کسب قدرت‌به اصل رقابت و فرصت برای دیگران اعتقاد خواهند داشت. پس از رسیدن به قدرت، فقط دوره محدودی، صرفاً برای تحقق کارهای بزرگ، در قدرت خواهند ماند.

